

Forfatter: Dalgas, Ernesto

Titel: Udrag fra Lidelsens Vej

Citation: Dalgas, Ernesto: "Lidelsens Vej", i Dalgas, Ernesto: *Lidelsens Vej*, udg. af Henrik Schovsbo, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1993, s. 96. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-dalgaslidewal-shoot-idm139862324736608/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Lidelsens Vej

Øjeblik skete der en Forandring. I Sandhed, Etatsraaden var blevet varm. Der kom Glans i hans Blik og Myndighed i hans Røst, og straks blev de fire Øjne til flere, uvilkaarlig sluttede man sig til.

»Det, som i Længden vinder Sejr,« sagde Etatsraaden, »det er ikke de dialektiske Kunster; men det er den faste Overbevisning, den urokkelige Tro. Jeg indrømmer,« sagde han og var stadig varm, »at jeg har denne Tro paa den konservative Sag. De maa saa kalde den en Kulsviertro, om De vil,« – i samme Øjeblik var Etatsraaden atter kold og tilføjede med allerstørste Ro – »og det er det naturligvis ogsaa paa en Maade.«

Rector magnificus gav sit Bifald til Kende i Sofaen. Salomon evnede ikke at svare. Vejret var, sandt at sige, gaaet fra ham. Han forholdt sig meget tavs hele Aftenen; han talte end ikke til sig selv, som han plejede under en ensom Hjemfart; først da han sad paa Sengenken-ten med Sokkerne i Haanden, fik han Luft og sagde til Reolen i en Tone af den dybeste Beundring: »Det var som syv Satan!«

Salomon læste i Avisen, at Rector magnificus skulde holde Tale Grundlovsdagen i Kongens Have. Man ventede sig meget af denne Tale.

Da Salomon kom derned, opdagede han flere af Københavns Præster, der havde indfundet sig efter særlig Indbydelse og ventede sig noget stort. Fremragende Mænd af den konservative Klub gik rundt med røde Skærf og ledte efter noget, de kunde bringe Orden i. En ernsig Forretningsmand solgte Medailler med Christian den 9des Valgsprog paa å 75 Øre, og man kunde ogsaa købe det bekendte Billede, som forestiller Diogenes, der med en Lygte oplyser hans Excellence Konseilspræsidentens Træk og i ham finder det Menneske, han i 2000 Aar forgæves har ledt om. En Ordensmarskal fortalte Salomon, at dette Billede egentlig spotvis var blevet udgivet af Venstrekræfter; men Højre havde gjort deres onde Raad til intet og vendt Latteren mod Ophavsmændene ved den udmærkede Spas at optage Billedet i Alvor, mangfoldiggøre det og arbejde paa at anbringe et Eksemplar i hvert Højrehjem.

Nu afsang man flere Sange, hvoriblandt især en gjorde Lykke, der handlede om den russiske Zar og begyndte saaledes: »Høvding over Garderige, sku herved til Danevang!« Derpaa gav Trompeten et højt Blæs fra sig, man raabte alle ni Hurra for hans Majestæt, og man afsang staaende, hvad der fulgte af sig selv, det første Vers af National-